

Novák Előd
a Jobbik alelnöke,
az Országgyűlés Népesedéspolitikai Albizottságának elnöke
Budapest, Széchenyi rkp. 19. 1358
novak.elod@jobbik.hu
06-30-358-27-23
www.novakelod.hu
facebook.com/novakelod

Országgyűlési Hivatala

Írásbeli kérdés

Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Dokumentációs szám: K/16336

Érkezett: 2015 SZEPT 25.

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Magyarország Alaptörvénye 7. cikk (2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli kérdést kívánok benyújtani a Honvédelmi minisztériumot vezető miniszterhez mint a tárgyban illetékes minisztérium vezetőjéhez

„Kezdeményezi-e a Szabadság téri kommunista önkényuralmi emlékmű eltávolítását?”

Tisztelt Miniszter Úr!

A főváros szívében, a magyar szabadságról elnevezett téren áll még mindig a szovjet megszállóink önkényuralmi emlékműve, mely különösen abszurd, amióta a téren a másik megszállásunkat elítélő emlékművet felállították. A Magyar-országi hadisír-egyezmény lehetőséget biztosít az emlékmű áthelyezésére, csak végre élni kellene ezzel.

2004 óta rendszeresen tartanak tiltakozásokat a kommunista obeliszk miatt. Legutóbb Budaházy Györggyel és dr. Gaudi-Nagy Tamással több nemzeti szervezet képviselésében megkerestük Tarlós István főpolgármester urat, akinek kabinetfőnöke fogadott is minket. A főpolgármester az emlékmű eltávolítását célzó kezdeményezésünkre a kormányhoz fordult, azonban Hende Csaba csatolt válasza miatt az ügy sikertelenül zárult. Pedig 2014 szeptemberében Sneider Tamás országgyűlési képviselőtársam kérdésére (K/1203) Hende Csaba maga jelentette ki, hogy a minisztérium minden lehető támogatást megad az ilyen emlékművek áthelyezéséhez. Ennek az ellentmondásnak a kiküszöbölésére kérjük most miniszter urat.

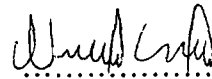
Kérjük, a Kormány kezdeményezze az Oroszországi Föderáció kormányánál az emlékműnek fontos állami érdekből való áthelyezését. Mindez egyúttal nemzeti érdek is, és egyben a tér történelmi arculata visszaadásának előfeltétele. A szovjet emlékmű nem elmozdíthatatlan. Ilyen rendelkezés nincsen a hatályos hadisír-egyezményben, vita tárgya nem lehet az áthelyezés szükségessége, hanem csupán az új helyszín megfelelősége. Az áthelyezés megegyezés esetén akár azonnal, egyébként a szándék bejelentésétől számított két év

elteltével egyoldalúan is végrehajtható a 109/1996. (VII. 16.) Korm. rendelettel becikkelyezett magyar–orosz hadisír-egyezmény 3. cikkének 3. pontja szerint. A hadisír-egyezmény által megkövetelt kiemelt államérdek két okból is fennáll. Egyrészt a Kossuth tér és környéke eredeti arculatának helyreállításával megkezdődött a hivatalnok negyed rekonstrukciója, minek keretében teljesen logikus, hogy a kiemelt jelentőségű Szabadság tér arculatát is helyre kell állítani. Továbbá közeledik 2016. október 23., az 1956-os szabadságharcunk 60. évfordulója. Erre az időpontra a szovjet emlékmű elbontásával/áthelyezésével kapcsolatos procedúrát le lehetne és kellene bonyolítani.

Ezeket a szempontokat az orosz félnek is méltányolni kell, és úgy hisszük, méltányolni is fogja. Segíthet ebben most az Európában kitüntetettnek számító, jó magyar–orosz viszony, és mert nekik sem érdekük ennek a két ország kapcsolatát megterhelő emlékműügynek a fenntartása.

Budapest, 2015. szeptember 24.

Tisztelettel:

Novák Előd

Jobbik Magyarországért Mozgalom

ikt. szám: FPH030/316 - 19 /2015

Novák Előd alelnök

Budapest
Széchenyi rkp. 19.
1358

hiv. szám: -

ügyintéző dr. Homonnay Dorottya

telefon: 9006

e-mail: homonnayd@budapest.hu

tárgy: Szabadság téri szovjet hősi
emlékmű áthelyezésének ügye

Tisztelt Alelnök Úr!

Hivatkozással a március 3-án kelt levelemre, ezúton tájékoztatom az emlékmű áthelyezésének ügyében történt fejleményekről.

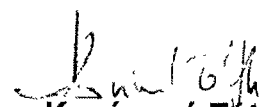
Tarlós István Főpolgármester úr megkeresésére Hende Csaba Miniszter úr az alábbi tájékoztatást adta (idézet a levélből):

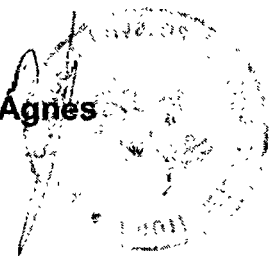
„A Budapest, Szabadság téri szovjet katonai emlékmű kérdése ...politikai természetű kérdés. „...Az emlékmű jelenlegi állapotának megváltoztatására irányuló bármilyen jellegű kezdeményezés – így különösen az áthelyezés felvetése – az orosz fél különleges érzékenységét és előre nehezen megjósolható reakcióját váltja ki.” **Az ügy „...jelen pillanatban nem szerepel a hadisírgondozás tárgykörét érintő magyar-orosz kétoldalú kapcsolatok napirendjén, és nem valószínű, hogy a kormányzati álláspontban a közeljövőben e tekintetben változás következne be.”**

Kormányzati szándék hiányában az érintett önkormányzatok kezdeményezése megalapozatlan.

Budapest, 2015. június „⁰⁴”

Tisztelettel:

Kovácsné Tóth Agnes
kabinetfőnök

A Szabadság téri, szovjet emlékmű eltávolítását követelők kiáltványa

A budapesti Szabadság tér és környéke helyén állt 100 évig az a II. József által építtetett tüzérlaktanya, melyet Pest Bastille-jának neveztek. Ennek a területén végezték ki Batthyány Lajost (Magyarország első szabadon választott miniszterelnökét)! Jelképesen felakasztották Kossuth Lajost, Táncsics Mihályt, Irányi Dánielt, és még sok magyar forradalmárt, szabadságharcost börtönöztek be vagy végezték ki itt! Ez a tér az ő emlékükre kapta a Szabadság nevet, még a környező utcák is a magyar vértanúk nevét viselik.

1897-ben bontották le a rossz hírű épületkomplexumot és alakították ki a jelenlegi környezetet. 1920-ban a nemzet legnagyobb tragédiájának, a kétharmados országvesztésnek az emlékére Trianon-emlékműcsoportot állítottak fel a kialakított téren. 1928-ban egészítették ki az emlékműcsoportot az ereklyés országzászlóval, melynek talapzatába Nagy-Magyarország vármegyéiből, Petőfi, Kossuth szülőházának földjéből, valamint nagy, történelmi csatáink helyszíneiről (Muhi puszta, Csele patak, 1848-as szabadságharc csataterai) és az I. világháborúban elesett magyar hősi halottak temetési helyeiről (Galícia, Doberdo) hoztak földet. Eleink nemzeti emlékhelyet alakítottak ki a Szabadság téren.

1945-ben a benyomuló szovjet csapatok ezt az emlékműcsoportot, vagyis nemzeti emlékhelyünket rombolták le, és építették fel a helyén saját obeliszkjüket. A "rendszerváltás" után 13 évvel, a tér átépítése kapcsán joggal hitte minden jóérezsű ember, hogy végre minden a helyére kerül; a szovjet katonák emlékműve a temetőbe, a magyar történelmi emlékművek pedig vissza a Szabadság térre. De nem ez történt!

Magyarország politikai vezetői a nemzet megkérdése nélkül, a Szabadság tér eredeti állapotának helyreállítása helyett a szovjet "hősi" emlékmű "teljes pompájában" való visszaépítése mellett döntöttek! Ezen iszonyatos megaláztatás ellen persze több civil szervezet is felemelte a hangját; kétszer is szerveztek tüntetést a visszaépítés ellen, a fontos közéleti szereplőkhöz pedig tiltakozó beadványokat juttattak el, de mindezek süket fülekre találtak. Sőt az emlékművön lévő, a Btk. 269/B. §-ába ütköző sarló-kalapácsos ábrázolás miatt feljelentés is történt, persze a rendőrség és az ügyészség is elutasította azt. Mindenek tetejébe az emlékművön a "DICSŐSÉG A FELSZABADÍTÓ SZOVJET HŐSÖKNEK" felirat "díszeleg" minden magyar nevében. Annak a szovjet birodalmi hadseregnek a dicsőségére, mely elfoglalta, és fél évszázadig megszállva tartotta hazánkat, katonái tízezerszámba megerőszakolták asszonyainkat, leányainkat, több százezer honfitársunkat elhurcolták málenkij robotra - akiknek nagy része a Szovjetunió légereiben pusztult el embertelen körülmények között -, és amikor 1956-ban az általuk diktált, elviselhetetlen rendszer ellen népünk fellázadt, szabadságharcunkat is kegyetlen módon tiporták el.

Úgy érezzük, a parlamenti pártok ezzel megadták a végső kegyelemdőfést az egész rendszerváltásnak, melynek alapja éppen az volt, hogy kimondtuk: a '45 óta szovjet felszabadítás néven emlegetett esemény valójában megszállás volt.

Budapest, 2004. április 4.

'56-os Magyarok Világszövetsége, Egyesült Magyar Ifjúság, Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom, Hun Szövetség, Horthy Miklós Történelmi Társaság, Ifjú Magyarok Egyesülete, Jobbik Magyarorszáért Mozgalom, Magyar Revíziós Mozgalom, Magyar Nemzeti Front, Magyar Polgári Szalon (fővédnöke Lévai Anikó), Összefogás a Fennmaradásért Mozgalom, Pajzs Szövetség, Sárospataki Konzervatív Kör, Szabad Magyarorszáért Mozgalom, Trianon Társaság, Wittner Mária '56-os szabadságharcos, Zrínyi Emlékvédő Társaság